ORIZONTUL DE SUB MASĂ

Apar din adînc, unii peste alţii, informi
aceşti bolovani de ani succesivi, şi devin repede
obişnuinţa de a-i avea, stivuiţi
în albia rîului peste care pluteşti ca şi mort...
Zac în propria lor memorie,
îmbracă uneori cămeşoaie de transparenţă
şi le vorbesc simţurilor despre carenţa timpului.
Scormonind la-ntîmplare, zăreşti uneori lumina difuză din prima copilărie cînd sub masă te ascundeai să îţi sugi degetul ca pe un sfîrc de eternitate.
Mult mai tîrziu ţi-a fost dat să afli
că rămîi ascuns în plină lumină
în universul celor patru picioare de masă
si tot cu bocancii mai-marilor astupînd orizontul.
Desigur,
la sfîrşit, îţi alegi singur naşterea...
Cînd iar a fost pe cînd va fi să fie!